

Posviacka zrekonštruovanej zvonice v Dohňanoch

Púchovský evanjelický cirkevný zbor je známy i tým, že je v ňom veľa vzácných pamiatok po našich predkoch. Veď len samotný chrám v Púchove bol postavený v roku 1880 v neogotickom slohu a je kultúrnou pamiatkou. Vzácný je v ňom aj drevený oltár z lipového dreva z roku 1643 v rokovo – renesančnom slohu, ktorý je tiež národnou kultúrnou pamiatkou.

Členovia cirkevného zboru z filie Dohňany mali túžbu obnoviť vzácnu pamiatku – zvonicu, ktorá im zostala po ich predkoch. Drevený chrám, ktorý mali v Dohňanoch im bol v roku 1643 odobratý. Koncom 18. storočia cirkevný zbor v Dohňanoch zanikol, obnovený bol v roku 1783 a v roku 1784 si postavili nový kostol, o ktorého osude dnes chýbajú správy. Po ich predkoch veriacim teda zostala iba zvonica, ktorá bola v zlom technickom stave.

Táto zvonica stojí na parcelnom čísle 193. Nepodarilo sa zistiť, kedy a kým bola postavená. Má tri podlažia. Na tom treťom sa nachádza funkčný zvon, na ktorom je nápis : „Nákladem Ev,a.v. Fil. Obce Dohnanske r.p. 1886 Alatismann Bystrici Sir VII 40.“ Z nápisu na zvone možno usúdiť, že zvonica bola postavená už pred tým rokom, aký je napísaný na zvone.

Vďaka Pánu Bohu, darcom, ochotným ľuďom sa dnes obec pýši s obnovenou pamiatkou. Jeho nová medená strecha so štítom, na ktorom je kohút a dvojkríž, žiari do svojho okolia.

Nebola to ľahká oprava, pretože technický stav bol veľmi zlý. Nebola tam zavedená elektrina, zvon zvonil len vďaka ručnej obsluhu. A tak bolo treba vybaviť okrem zvýšených finančných nákladov aj mnoho dokladov pre zavedenie elektriny, či dvoch elektronických zvonov a ich zapojenie, zaučenie nových zvonárov, úpravu okolia, vysadenie kvetov a mnoho ďalších prác. Medzi tie ďalšie práce patrí aj vymenenie už zhotovenej strechy za medenú, ktorá už dnes hrdo žiari nad obcou. To všetko za podpory starostu obce Milana Panáčka a poslancov obecného zastupiteľstva, ale aj za finančnej podpory župana TSK Jaroslava Bašku, ktorý je obyvateľom tejto obce a členom púchovského cirkevného zboru a už spomínanej obetavej práci cirkevníkov.

Dnes možno konštatovať, že i keď práca bola náročná po fyzickej stránke a vybavenia mnohých technických záležitostí, bola obnova tejto zvonice v krátkom čase ukončená. Tak, aby jej posvätenie mohlo sa uskutočniť ešte v roku významného výročia Reformácie. Posvätenie zvonice bolo v predposlednú nedeľu cirkevného roka 19. 11. 2017. Bolo vykonané krátkou bohoslužbou priamo pri zvonici.

Samotný akt posvätenia vykonal brat senior turčianskeho seniorátu Marián Kaňuch, sestra farárka Lenka Rišiaňová a brat farár Ondrej Rišiaň. Prítomní boli domáci viery, matkocirkvi a okolia, župan TSK Jaroslav Baška s manželkou a tiež starosta obce Dohňany Milan Panáček s manželkou. Za základ výkladu slova Božieho si senior TUS vybral z.1Korinským z 13. kap. Na základe tohto slova zdôraznil, „ že máme všetko robiť z lásky. Lebo láska je dôležitejšia než všetky duchovné dary, ktoré cirkev vlastní. Láska a veľká viera majú divotvornú moc a spôsobujú, že naše činy sú užitočné. Verí, že aj obnovu tejto zvonice robili tí, ktorí na nej akokoľvek pracovali s láskou, aby jej fungovanie v tejto obci slúžilo všetkým obyvateľom a okoliu. Aby jej zvony ich predovšetkým zvolávali do chrámu, vyzývali k modlitbe a prinášali dobré správy.“

Po akte posvätenia senior Marián Kaňuch vyzval nových zvonárov, aby zapli zvony a ako začali zvonit', vznikol „ Boží obraz,“ na zvonicu zasvietilo slnko dovedty spoza zamračenej oblohy. Na záver krátkej bohoslužby prítomní zaspievali spoločne pieseň z Transcicia č. 352, ktorá znela po okolí na „ chválu Božieho diela“.

V pamätnej izbe obce za prítomnosti hostí a mnohých domácich viery poďakovala sestra farárka Lenka Rišiaňová za finančnú podporu a náročné obetavé práce tým, ktorí sa o obnovu zaslúžili. Zvlášť poďakovala doterajšiemu zvonárovi br. Kováčikovi, ktorý obsluhoval doterajší zvon ručne mnohé roky. Brat Štefan Gašek v krátkosti podal správu o priebehu obnovy zvonice, bol nápomocný sestre farárke pri mnohých prácach a vybavovaní technických záležitostí. Po modlitbe sestry farárky, hostia spolu s duchovnými a realizátormi obnovy zostali v družných rozhovoroch.

